

MARIA PONS TREURE LA POLS

Nadal

COM CADA setmana, les amigues ens tornem a trobar. La setmana vinent no ens veurem. Per Nadal els tràfecs no s'acaben i no ens tornarem a veure fins d'aquí a quinze dies. Així que, avui, ens esplaiem tot el que poden i una mica més per si de cas.

El toc de sortida del guirigall el dona la Júlia quan diu: "Crec que m'estic tornant geperuda de tant embolicar canelons. El dia de Nadal serem vint-i-cinc a taula. L'enrenou no és només per l'àpat. El tràfec de coberts, vaixelles, cristalleries i taules, també és un bon mal de cap." La Dolors segueix: "Doncs nosaltres serem catorze i no sé pas ni per on començar. Si hagués de fer dinar per tanta gent com tu, crec que em desfaria com un bolado, desapareixeria i no reapareixeria fins passades festes.", "Calla, calla! Que jo hauré d'anar a casa dels meus sogres. Gairebé crec que preferiria cuinar abans que haver d'aguantar la cara de prunes agres amb què em delectarà la sogra", exclama, preocupada l'Adelaida. "Ves, jo hauré d'aguantar la meva cunyada", diu la Montse, «farà cap guarnida com un arbre de Nadal. La dita "per Nadal qui res no estrena, res no val", la duu fins a les últimes conse-

*"A mi
Nadal em
deprimeix.
M'assec a
taula i veig
les cadires
que ocupaven
aquells que
ja no hi són"*

qüències. Estrenarà des de les sabates fins a la pinça del cap. La resta semblarem captaires». "Doncs apa que el meu cunyat", es plany l'Eulàlia, "tan aviat com arribarà el torn dels didalets, començarà a cantar *La Parrala*. La feina serà nostra per dur-lo a casa seva. Pesa més que un mort".

La Mercè, compungida com una mala cosa, diu: "A mi Nadal em deprimeix. M'assec a taula i veig les cadires que ocupaven aquells que ja no hi són. La pena per culpa de l'enyor és indescriptible." "Tens raó", segueix la Montse, "Nadal només és bonic si hi ha criatures que t'encomanèn la seva alegria. Els infants ho embolcallen tot amb una joia que foragita els dolors més profunds. Sense ells, Nadal, és trist". "No em parleu de la tristesa d'aquesta data", replica la Rita, "jo estaré sola. Més sola que un mussol. No tindrè cap sogra que em miri amb cara de prunes agres, ni cap cunyada amb qui comparar-me, ni cap cunyat que se'm begui el licor. No tindrè feina, ni preparant àpats ni fregant". No la deixem continuar. Totes aixequem les veus alhora: "Vindràs a casa meva.", "No. A la meva.", "No! Et quedaràs amb nosaltres." L'Emi conclou: "Això és Nadal!"